

VAPAA KATOLINEN

KIRKKO

Vapaan katolisen kirkon tiedotuslehti

nro 3 / syyskuu 2016

Arkkipiispalta

Hiljentymispäivät vietettiin heinäkuun alkupuolella Kreivilän kurssikeskuksessa ja paikalla oli parhaimmillaan 34 henkilöä. Vieraanamme oli piispa Bertil Ruotsista ja hän piti yhden messun ja Sakramentin siunauksen. Lisäksi kuulimme rantatalolla piispa Bertilin puheen, joka liittyi enkelien toimintaan.

Seuraava yhteinen kokoontuminen meillä on pyhäinpäivänä 06.11. Helsingissä. Pyhänpäivän on tarkoitettu olemaan kiitollisuuden päivä Jumalalle kaikista hänen pyhimyksistään, suurimmasta vähäisimpään, sisältäen monia tunnistamattomia pyhimyksiä maan päällä. Pyhänpäivänä ja kaikkien sielujen päivänä verho näkymättömän ja näkyvän maailman välillä on ohuempi kuin muina vuodenaikoina. Maailmat ovat lähempänä toisiaan ja avoimempia toisilleen, siten yhteyden saaminen niiden välillä on helpompaa.

Me emme tiedä kuinka tämä alkoi. Todennäköisesti tällainen järjestely perustettiin, koska elävät tiesivät, että tämä on ajankohta, kun he voisivat helpommin tavoittaa astraalimaailman ja asukkaat astraalimaailmassa tulisivat nopeasti tietoisiksi tuosta tavoittelusta ja antaisivat vastauksensa siihen. Nämä suuret juhলাkaudet on aina tunnettu molemmilla puolilla. Silloin kun molempien maailmoiden asukkaat ajattelevat voimakkaasti toisiaan, on kommunikaation kulku helpompaa heidän välillään.

+ Gunnar

Lähde: C W Leadbeater

Piispa Bertil vasemmalla ja oikealla piispa Göran, joka piti saarnan. Saarna on luettavissa tässä lehdessä.

Jatkoa kansainvälisen kirkon 100-vuotishistoriikkiin. Oiva Ahola esitti historiikin Jyväskylässä 13.02.2016

Toiminta viriää Suomessa, loppuosa

Toiminta jatkui ja laajeni seuraavina vuosina yhä edelleen niillä resursseilla, jotka silloin olivat käytössä. Oli opintopiirejä, messuja ym. tilaisuuksia monissa paikoissa. Huomattava tapahtuma oli 04.03.1935, jolloin piispa F.W. Pigott vihki Harald Olanderin papiksi, samoin myös Kyösti Laineen. Aikaisemmin, 30.04.1931 oli Huizenissa vihitty papiksi Toivo Louhimo.

Vuonna 1935 perustettiin myös Poriin ja Tampereelle apuseurakunta. Samoin kirkon lehti Vapaa Katolinen Kirkko nro 1 julkaistiin joulukuussa, julkaisijana Harald Olander. Näinollen lehti eri muodoissa on ilmestynyt jo 81 vuotta.

Seuraavana vuonna Toivo Louhimo kuolee ja John Sonck matkustaa Adyariin. Viipuri jää ilman pappia. Helsinkiin saadaan lisää työvoimaa seuraavana vuonna, kun Bruno Hilden ja Niilo Taurivuo liittyvät mukaan.

Vuonna 1938 alkaa seuraava, yhä nykyisinkin jatkuva perinne eli kirkkopäivät. Ensimmäiset kirkkopäivät vietettiin Balderin salissa. Maailman Äidin seremonia

vietetiin ensimmäisen kerran Signe Rosvallin toimesta vuonna 1939. Sitten syttyi talvisota.

Sotavuosien aikana, aina vuoteen 1944 asti toiminta jatkui niin hyvin, kuin se olosuhteet huomioiden oli mahdollista. Kirkon työntekijöitä oli eri palvelustehtävissä sodassa, joten on luonnollista, että mainittavia uusia tapahtumia ei ollut tilaisuutta syntyä.

Sodan päätyttyä Artturi Vesenterä kannusti työn jatkamiseen ja niinpä Porin seurakunta perustettiin 01.07.1945. Toimintahan siellä oli alkanut jo 1934 alussa. Vuonna 1946 on jälleen ulkomainen piispanvierailu. Piispa Otto Tanskasta vierailee kastaen ja konfirmoiden. Niilo Taurivuo vihittiin papiksi 12.07.1947 Tanskassa. Vuonna 1948 alkaa jälleen yksi jatkuva perinne. Ensimmäinen kesäkurssi järjestetään Helsingissä Vironkatu 7:ssä 30.07. – 01.08.1948. Osanottajia oli 42. Kirkkomme perustaja Artturi Vesenterä luopuu tehtävästään ja 1949 ja uudeksi ylivikaariksi nimitetään Harald Olander. Kirkon jäsenmäärä oli vuoden lopussa 138. Tässä on kirkkomme alkuvuosikymmenten toimintaa eräiltä osin. Vaikka kysymyksessä on historiallisesti katsoen lyhyt aika, tämä historiikki ei ole täydellisen aukoton, koska tapahtumia on luonnollisesti paljon enemmän.

Mieleen tulee ajatus, että miksi niin lukuisa joukko on tehnyt vuosikymmenet työtä jonkin aatteen puolesta. Tähän sopii hyvin vastaukseksi piispa Göranin lause vuoden 1973 vuosikertomuksessa: Voidaan todeta näyttävän siltä, että seurakunnan ja koko kirkon toiminta on uusien virikkeiden ansiosta laajenemassa ja monipuolistumassa. Kirkkomme on pieni, mutta koska sisäinen perustus kestää, voimme luottavaisin mielin katsoa tulevaisuuteen.

Lähteet: Wedgwood, The beginning of The Liberal Catholic Church 13.02.1916
Niilo Taurivuo, Historiikki kirkon 50-vuotistaipaleesta.
Varpu Kopra, Siemenestä Elämänpuuksi
Vapaa Katolinen Kirkko-lehti, eri vuosikerrat.

Jatkuu seuraavassa numerossa Markku Jalavan kokoamalla historiikilla, joka alkaa 1950-luvulta.

Parantaminen (Healing)

Tehokas henkinen ja okkulttinen parantaminen jatkaa toimintaansa huomattavan ajan sen jälkeen kun varsinaisen seremonian sanat ja toiminnat on suoritettu.

Joissain vakavissa ja traagisissa tapauksissa, joissa on olemassa toivoa ja helpotusta,

enkelijoukot jatkavat parantavien voimien kohdistamista jopa useiden tuntien ajan siitä kun seremonia on päättynyt.

Tämä on osa suuresta edusta, joka saadaan yhteistoiminnasta arkkienkeleiden ja enkeleiden kanssa. Tämä pätee erityisesti, kun vastaanottajan karma on suosiollinen paranemiselle.

Geoffrey Hodson (Ligth of the Sanctuary)

Hiljentymispäivillä 2016 pidetty saarna

Joka teistä on suurin, se olkoon toisten palvelija

Mitä tarkoitamme sanalla palvelija? Kuka on todellinen palvelija?

On selvää, että palvelulla voidaan monin tavoin ja monella tasolla, joten palvelemista voi olla vaikeaa yksiselitteisesti määritellä. Kirjassa ”Mestarin jalkojen juuressa” todetaan että ”Köyhien ravitseminen on hyvä, jalo ja hyödyllinen teko; kuitenkin on paljon jalompaa ja hyödyllisempää ravita heidän sielunsa kuin heidän ruumiinsa. Jokainen rikas voi ravita ruumiin, mutta ainoastaan ne, jotka tietävät, voivat ravita sielun”.

Jokainen palvelija on suuri, jos hän on vihkiytynyt muiden auttamiseen toivomatta kiitosta tai huomatuksi tulemista, tai odottamatta - mikä saattaa olla vaikeinta – palvelunsa tulosten näkemistä. Viimeksi mainitun ehdon täyttäminen edellyttää syvää uskoa ja luottamusta siihen, että hyvä teko aina lopulta tuottaa hyvän tuloksen, vaikka tulos ei vastaisi omia odotuksia. Uskontunnustus, tai pelkkä totena pitäminen, ei vielä riitä. - VKK:ssa meidän ei tarvitse (julkisesti tai yksityisesti) tunnustaa uskoa tiettyihin oppeihin, ei edes persoonalliseen Jumalaan. Mutta ”me uskomme, että Jumala ON rakkaus, voima, totuus ja valo... Jumala, jota tiedämme parhaiten palvelevamme, kun parhaiten palvelemme kanssaveljiämme”. Tällainen uskontunnustus ei ole vain sanallinen julistus, se heijastaa ennen kaikkea sydämen tilaa. Siinä palvoja ei vain itse puhu, vaan Jumalan pyhä läsnäolo puhuu palvelijansa kautta.

Nöyrä, epäitsekkäs, pyyteetön ja vilpitön palvelutyö ei koskaan erota, vaan aina yhdistää Jumalan lapset, jotka ” kaikki kerran saapuvat Hänen jalkainsa juureen”. Sen tähden toisten palvelija on suurin, ei ehkä maailman mittapuun mukaan, mutta Jumalan kanssatyöntekijänä. Ja sen tähden kirkkomme on, nimensä mukaisesti, vapaa ja yleinen (=katolinen). Se pyrkii palvelemaan jokaista hänen uskonnostaan tai sen puuttumisesta riippumatta. Jos onnistumme palvelutyössä kirkossa ja sen

ulkopuolella, kirkko itsessään ei ole vain ulkopuolella, vaan sydämessä. Silloin voimme kasvaa pyhyiden tiellä, ja tulla yhä paremmiksi Mestariimme työvälaineiksi Hänen työssään tässä rikkinäisessä ja ristiriitaisessa maailmassa. Häneen voimme aina luottaa, toivomatta mitään itsellemme, ”Sun suunnitelmaas’ täyttäen”, kuten aamuhartauden rukoushymnissä laulamme.

Jumalan mittapuut ovat erilaiset kuin maailman. Maailma arvostaa maallista, näkyvää suuruutta; Kristus, Jumalan poika universaalista veljeyttä, vaatimattomuutta ja epäitsekkyyttä. Väärillä mittapuilla ja arvoilla ei saada oikeita tuloksia aikaan. Se mikä todellisuudessa on suurta, jää silloin huomaamatta, ja siten toteutumatta. Sen sijaan monet näyttävät, mutta todellisuudessa suhteellisen vähäpätöiset asiat voivat muodostua jopa pakkomielteiksi.

Palveleminen ei tietenkään tarkoita vain toimintaa tietyn ”työjärjestyksen” mukaan. Suunnitelmallisuus on tärkeä väline kaikessa työssä, mutta jos se syrjäyttää spontaanisuuden tai kyvyn vastata tarvittaessa välittömästi eteen tuleviin tarpeisiin ja haasteisiin, tai jos palvelu jää pelkän rutiinin tasolle, se ei vastaa todellisen, eli henkisen palvelun vaatimuksia. Tai jos ilmeisen velvollisuuden täyttäminen tuntuu pelkästään raskaalta, tai jopa vastenmieliseltä, jokin on mennyt pieleen.

Todellinen toisten palveleminen on aina lopulta vapauttavaa, se on veljeyttä, se on siunaus sekä palvelijalle että palveltavalle. Palveleminen on elämän ykseyden laki, joka antaa voimaa, joka uudistaa kaiken, kehityksen laki, todellisen veljeyden luonnollinen seuraus.

Johanneksen evankeliumi neuvoo: ”Jos joku tahtoo olla minun palvelijani, seuratkoon minua. Missä minä olen, siellä on oleva myös palvelijani...” (12:26). - Tapahtukoon siis Sinun tahtosi, ei minun. Vaikka vielä ”niin usein unohdamme perintöosamme kunnian ja poikkeamme polulta, joka vanhurskauteen vie”, tulemme ajan mittaan huomaamaan, että meidän tahtomme ja Korkeimman tahdon välillä ei enää olekaan erottavaa rajaa. Elämä on rajaton, ja oma sisin tahtomme on yhtä Jumalan tahdon ja Hänen voimansa kanssa. Paavalin sanoin: ”Enää en elä minä, vaan Kristus elää minussa” (Gal. 2:20). Korkea päämäärä, mutta ei saavuttamaton. Itse asiassa se on jokaisen ihmisen perintöosa.

Suurimmat Palvelijat jakavat jatkuvasti siunauksensa ja rauhansa voimakasta apua maailmaan. Kristus opetti: ”Minä jätän teille rauhan. Oman rauhani minä annan teille, en sellaista, jonka maailma antaa” (Joh. 14:27). Rauha, voima ja siunaus yhtyvät siihen palvelutehtävään, johon olemme kaikki kutsutut.

Kun päätämme messun loppusiunauksen sanoihin: ”On rauha, joka käy yli ymmärryksen... On voima joka kaiken uudistaa”, emme ilmaise vain, että

jumalanpalvelus *päättyy*. Mieli ja sydän suunnataan kohti uutta elämän *alkua*,
”Pyhiin olentoihin, joiden oppilaiksi toivomme tulevamme...”

Saarna hiljentymispäivillä Kreivilässä 9.7.2016

+ Göran

Vuokrarinki

Muutammat kirkkomme jäsenet ja ystävät ovat jo pidemmän aikaa maksaneet kuukausittain pienen summan Franzeninkatu 5:ssä sijaitsevasta huoneistosta menevän vuokrakulun kattamiseksi. Myös uudet maksajat ovat tervetulleita tähän vuokrarinkiin. Kertasuorituksetkin otetaan kiitollisuudella vastaan. Avustukset tilille: Vapaa katolinen kirkko FI16 1745 3000 1855 22. Käyttäkää viitenumeroa 1070.

Mielenkiintoisia sivustoja

Esoteerinen lähde Geoffrey Hodsonin elämään ja työhön:

www.geoffreyhodson.com

Tapahtumakalenteri

Helsinki, Franzeninkatu 5 C (Kalliossa)

Syyskuu

Su 18.09. klo 17.00 Iltamenot

Su 25.09. klo 10.30 Messu

Lokakuu

Su 02.10. klo 17.00 Iltamenot

Su 09.10. klo 10.30 Messu

Su 16.10. klo 17.00 Parantamispalvelu

Su 23.10. klo 10.30 Messu

Su 30.10. klo 17.00 Iltamenot

Turku, Brahenkatu 15 A 22

Syyskuu

Su 18.09. klo 18.00 Iltahartaus ja

Sakramentin siunaus

Lokakuu

Su 9.10. klo 10.30 Messu (Laulettu messu ilman urkuria)

To 13.10. klo 18.00 Opintopiiri

Tutkimusaiheena Tuomas Kempiläisen

Ruusutarha

Su 23.10. klo 18.00 Parantamis- palvelus ja iltahartaus

Marraskuu

Su 06.11. klo 10.30 Messu + juhla
Su 13.11. klo 17.00 Parantamispalvelus
Su 20.11. klo 10.30 Messu
Su 27.11. klo 17.00 Iltamenot

Joulukuu

Su 04.12. klo 10.30 Messu
Su 11.12. klo 17.00 Parantamispalvelus
Su 18.12. klo 10.30 Messu
La 24.12. klo 23.30 Jouluyön messu

Jyväskylä, Kauppakatu 5, piharakennus

Syyskuu

Su 18.09. klo 10.30 Messu

Lokakuu

Su 23.10. klo 10.30 Messu

Marraskuu

To 10.11. klo 18.00 Opintopiiri
Su 13.11. klo 18.00 Iltahartaus ja
Sakramentin siunaus
Su 27.11. klo 10.30 Messu

Joulukuu

To 08.12. klo 18.00 Opintopiiri
Su 11.12. klo 18.00 Parantamis-
palvelus ja iltahartaus
La 24.12. klo 23.30 Jouluyön messu

YHTEYSTIETOJA

Kirkon sähköposti: info@vapaakatolinen.fi

Toiminta Helsingissä

Franzeninkatu 5 C, 00500 Helsinki

Kirkkoherra Erkki Solman, Kankaretie 2 D 44, 00770 Helsinki, puh. 09-3881590
sähköposti: erkki.a.solman@gmail.com

Pastori Robert Ekering, Iiluodontie 8 A 31, 00980 Helsinki, puh. 09 3433345
sähköposti: ekering@vapaakatolinen.fi

[Pastori Göran Qvarnström, Liusketie 9 F 52, 00710 Helsinki, puh. 045-3245003
goran.qvarnstrom@vapaakatolinen.fi](mailto:goran.qvarnstrom@vapaakatolinen.fi)

Opintopiiri: Diakonissa Maj-Lis Jusslin, puh. 050 323 8322, jusslin@gmail.com

Toiminta Turussa

Brahenkatu 15 A 22, Turku

Toimintaa on myös Kemiön saarella ja Porissa.

Vt. kirkkoherra, Göran Bärlund, Koristonkaari 4 D 100, 20780 Kaarina,
puh. 050-4079955, goran.barlund@kolumbus.fi

Turun opintopiiri: Diakonissa Berit Elfving, puh. 040 7249 854

Toiminta Jyväskylässä

Kauppakatu 5, piharakennus, 40100 Jyväskylä

Arkkipiispa Gunnar Lindberg, puh. 050-5457607

Diakonissa Helena Lindgén-Pérez, puh. 040-5039545

Kirkon pankkitili ja rahastonhoitajat

Pankkitili: Vapaa katolinen kirkko FI16 1745 3000 1855 22

Rahastonhoitajat: Helena Lindgrén-Pérez, email: helena.lindgren-perez@hotmail.fi

Mia Lindberg, email: mia.lindberg@vapaakatolinen.fi

Arkkipiispa Gunnar Lindberg,
Syväkorventie 176, 41800 Korpilahti
puh. 050 5457 607
gunnar.lindberg@vapaakatolinen.fi

Apulaispiispa Göran Bärlund
Koristonkaari 4 D 100, 20780 Kaarina
puh. 050-4079955
goran.barlund@kolumbus.fi

Ylivikaari Oiva Ahola,
Lukiokatu 29 A 4, 13100 Hämeenlinna,
puh 0500 474 241
Oivaahola@hotmail.com

Maria-sisaret: Maj-Lis Jusslin
Humalkallio 21. 02400 Kirkkonummi.
Puh. 050 3238322
maria-sisaret@vapaakatolinen.fi

Lisätietoja kirkosta ja sen tapahtumista: www.vapaakatolinen.fi

Vapaa katolinen kirkko on kansainvälinen, vapaa ja itsenäinen kristillinen kirkko, jonka apostolinen perättäisjärjestys polveutuu Hollannin vanhasta katolisesta kirkosta, joka erkani Rooman kirkosta yli 200 vuotta sitten. Vapaan katolisen kirkon perustamisvuodeksi katsotaan 1916. Kirkon perustaja piispat olivat C.W. Leadbeater ja J.I. Wedgwood. Suomen vapaa katolinen kirkko rekisteröitiin vuonna 1929. Vapaa katolinen kirkko tunnustaa ja jakaa seitsemän historiallista sakramenttia. Sillä ei ole dogmeja, ja se antaa jäsenilleen täydellisen vapauden uskon asioissa pitäen luonnollisena, että jokaisen tulee etsiä ja löytää oma tiensä totuuteen. Kirkko pitää kaikkia suuria maailman uskontoja tasavertaisina teinä Jumalan luo. Se pitää kosmista Kristusta kaiken alkuna ja loppuna, tienä, totuutena ja elämänä, joka piilevänä asuu kaikissa elävissä olennoissa. Luomakunnan mysteerissä Jumalan Äiti-aspekti on yhtä tärkeä kuin Isäaspekti. Keskeisiä aiheita ovat myös elämän ykseys, tietoisuuden involuutio ja evoluutio, sekä henkinen hierarkia. Jokainen etsijä uskonnostaan, tai sen puuttumisesta riippumatta on tervetullut osallistumaan kaikkiin kirkon seremonioihin ja Pyhään ehtoolliseen. Kaikki työntekijät toimivat kirkossa palkatta.